

“Ο Θεός αλλέως δεν βλέπεται, αλλά διά μέσον της γνώσεως”

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Γράφει ο Όσιος Ιωσήφ ο Ησυχαστής:

Έλαβον την επιστολήν σου, παιδί μου, και σε δίδω απάντησιν εις όσα μου γράφεις.

Αρωτάς [ερωτάς] λοιπόν, ποίος εκ των δύο λαμβάνει την χάριν γρηγορώτερα, ο ησυχαστής ή ο υποτασσόμενος.

Αναμφιβόλως ο υπήκοος μαθητής και χάριν συντόμως λαμβάνει, και πάντα ακίνδυνος είναι· δεν φοβείται μήτε να πέση μήτε να χάση.

Μόνον αρκεί εις αμέλειαν να μην περιπέση.

Και οπόταν ο άνθρωπος έλθη μέσα του ο Χριστός, και μόνος και με τους πολλούς ησυχάζει, και έχει ειρήνην παντού.

Η χάρις τον Θεού δεν έγκειται εις τους χρόνους, αλλά εις τον τρόπον, και εις το έλεος τον Κυρίου.

Η πείρα διά της πράξεως αποκτάται με χρόνους· η δε χάρις, διά τούτο λέγεται χάρις, ήγουν [δηλαδή] δώρον-χάρισμα εξαρτώμενον από τον Θεόν· και διδόμενον αναλογία θερμότητος, πίστεως, ταπεινώσεως και καλής προαιρέσεως.

Ο Σολομών έλαβε χάριν δωδεκαετής.

Ο Δανιήλ εις την αυτήν ηλικίαν.

Ο Δαυίδ μειράκιον [νεανίσκος] ποιμαίνον τα πρόβατα του πατρός του.

Και όλοι ομοίως οι Παλαιοί και οι Νέοι.

Ευθύς όπου αληθώς μετανοήσκει ο άνθρωπος τον πλησιάζει η χάρις, και με τον ζήλον αυξάνει· η δε πείρα ζητεί πολυχρόνιον άσκησιν.

Προ παντός άλλου πράγματος, ο ζητών χάριν παρά Κυρίου, οφείλει να υπομένη τους πειρασμούς και τας θλίψεις, καθ' οιονδήποτε τρόπον μας έλθουν.

Ει δε και εν καιρώ πειρασμού δυσανασχετή και δεν δείξη αρκούσαν υπομονήν· μήτε η χάρις επαρκούσα θα έλθη, μήτε η αρετή τελειούται, μήτε χαρίσματος αξιούται.

Ει τις έμαθε ποία είναι η δωρεά του Θεού· ότι είναι αι θλίψεις και εν γένει όσα μας προξενούσιν οι πειρασμοί, αυτός ευρήκε κατά αλήθειαν την οδόν του Κυρίου.

Και τους περιμένει να έλθουν· ότι δι' αυτών καθαρίζεται· υπομένων φωτίζεται· και καθορά τον Θεόν.

Ο Θεός αλλέως δεν βλέπεται, αλλά διά μέσον της γνώσεως.

Η γνώσις αυτή είναι η θεωρία. Ήγουν, όταν εννοής ότι είναι πλησίον σου ο Θεός και εντός του Θεού περιστρέφesai.

Και ό,τι κάμνεις το βλέπει, και προσέχης να μην τον λυπήσης – διότι εντός και εκτός όλα τα θεωρεί – τότε δεν αμαρτάνεις.

Διότι τον βλέπεις, τον αγαπάς, και προσέχεις να μην τον λυπήσης, “ότι εκ δεξιών σου εστί”.

Πας λοιπόν, όπου αμαρτάνει, δεν θεωρεί τον Θεόν, αλλά είναι τυφλός.

Πηγή: diakonima.gr

Επιστολή Του Οσίου Ιωσήφ Του Ησυχαστή, Η Οποία Δημοσιεύεται Στο Βιβλίο Του Γέροντος Εφραίμ Φιλοθείτη, “Έκφρασις Μοναχικής Εμπειρίας”, Έκδοση Ιεράς Μονής Φιλοθέου Αγίου Όρους.